

**I GODE HÆNDER,
MEN I DÅRLIGT SELSKAB**

ET LIV OPLEVET GENNEM EN KRITISK LÆGES ØJNE

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Forfatteren Steffen Jacobsen har heldigvis gennem de senere år opnået stor succes som forfatter af spændingsromaner, så det har været muligt for ham at sige farvel til sit oprindelige job som overlæge og ortopedkirurg.

Grotesk bureaukrati.

Nu har Jacobsen så udsendt sine betragtninger fra et langt lægeliv Hvis De lige vil sidde helt stille, frue - dr. Jacobsen er ny på afdelingen. Grunden til Steffen Jacobsens exit fra lægegerningen er en protest mod det groteske bureaukrati, der resulterer i, at alt hvad en ansat i Region Hovedstaden foretager sig, skal dokumenteres i skemaer.

Det er der kommet en slags selvbiografi ud af, som i mange passager er hylende morsom, hvis ikke tragikomisk. Men det er ikke blot Region Hovedstaden, der står for skud, også Lægeforeningen kritiseres for manglende opbakning, hvis man omtrent bevidstløs af udmattelse stiller en forkert diagnose eller ordinerer en forkert medicindosering: "Lægeforeningen er en samling rødkindede, overpri-

vilegerede og studentikose hobby-fagforeningsfolk, der tager på internater for at genopleve deres rusture, og som i øvrigt har boet sammen på Regensen og synder i kor på Vartov." Og forfatteren slutter sit forord med: "Dette er bogen, jeg ville ønske, nogen havde skrevet, før jeg søgte ind på lægeskolen."

Vidunderligt studiejob og de barske realiteter

Da Steffen Jacobsen som 22-årig havde fået studentereksamen, søgte han ind på Antropologi, hvor han studerede i fire år, før han konstaterede, at studiet nok ikke førte ham videre i sin personlige udvikling. Imens havde han i ferierne arbejde som portør afløser ved Københavns Kommunehospital. En vidunderlig arbejdsplads, hvor man mødte kl. 7 om morgenen og ofte gik hjem allerede kl. 11 om formiddagen, men oppebar løn for otte fulde timer. Normeringen var 175 portører, hvor der reelt var arbejde til måske 25. Fx var der tre fuldtidsstillinger som oppumpere af kørestolshjul og seks stillinger i centralen for glemt tøj. "Der var langbenede, smilende sygeplejersker i deres korte

bomuldskjoler og slanke, solbrændte lægge og små, fine fødder i hvide træsko," så Jacobsen søgte orlov fra etnograferne, og bestod til sin egen store overraskelse forprøven på medicin og var så i gang.

Derefter fortæller forfatteren om sin vej gennem studierne, om stillinger på forskellige hospitaler, hvor han var i turnus, i visse tilfælde langt væk fra Nørrebro, hvor han boede. Fx tilbragtes seks måneder på et lille hospital på øerne syd for Sjælland med 175 kilometer til arbejde - hver vej, på en kirurgisk afdeling ledet af en overlæge, der var mest kendt for episoder, hvor der gik ild i den kittellomme, hvor han opbevarede sin tændte pibe. Her stiftede han bekendtskab med sære behandlingsmetoder, som fx den berygtede kviksølvsonde, der bliver anlagt i mavesækken via et næsebor, mens to portører holdt den skrigende patient nede, vel vidende, at et hul i kviksølvblæren ville medføre øjeblikkelig død.

Anekdoterne står i kø

I løbet af bogen disker Steffen Jacobsen op med den ene mere groteske anekdote

efter den anden. Fx møder man en stakkels patient, som er medlem af Jehovas Vidner, og som gerne vil helbredes, men under ingen omstændigheder ønsker blodtransfusioner. Det vil Jacobsen dog ikke tøve med at give med lægeløftet som ubetinget fundament: "Jeg vil endda gå så vidt som til at erklære, at hvis uheldet virkelig var ude, ville jeg ikke tøve med at redde livet på selv medlemmer af Regionsrådet i Hillerød (så mener man det alvorligt)." Hvordan overlægen bruger tre timer på at fiske glassplinter ud af bagdelen (der ærlig talt var på størrelse med Argentina) på en kvindelig patient, skal ikke røbes her, men festligt er det.

Som forfatteren selv skriver, vil mange måske synes, at han er en smule hård ved sygeplejerskerne, når han mener, at Sygeplejeskolerne blev overtaget af en flok ideologiske fanatikere med pagehår, grønne arkitektbriller og slankende Charlotte Sparre-tørklæder i pangfarver, der overteoretiserede faget i absurd grad. Men, tilføjer han, langt hovedparten er dedikerede, dygtige og kompetente og

arbejder mod nærmest umulige odds: svimlende krav om dokumentation af alt. Som det forhåbentlig fremgår af ovennævnte, er Steffen Jacobsens bog en både morsom, men samtidig sønderlemmende kritik af djøfferne, som er den nye adel på hospitalerne. "Utopien på Regionsgårdene synes at være hospitaler uden læger - og gerne også patienter."

jl@kbhavis.dk

Steffen Jacobsen

Hvis De lige vil sidde helt stille, frue, dr. Jacobsen er ny på afdelingen.

124 sider. Lindhardt og Ringhof

I GODE HÆNDER, MEN I DÅRLIGT SELSKAB

KØBENHAVNERROMANEN "I GODE HÆNDER" VIL FÅ ET KÆMPE PUBLIKUM. DET EN VELSKREVET, VELOVERVEJET OG VELDREJET ROMAN, DER FARVERIGT FØRER LÆSEREN GENNEM MANGE MILJØER, TABUER, MENNESKELIG ULÆKKERHED OG ET LITTERÆRT UFORGLEMMELIGT MOMENT AF VOLD.

TEKST CAMILLE BLOMST FOTO BETINA VESTERBY

ANBEFALING Som læser er man i gode hænder hos Christian Mørk, for han har en tone med kraft, og hans ordvalg er præcist, selvom at han har boet i New York, siden han var helt ung og i øvrigt skriver på engelsk. Man bliver tryk, fordi han kan skrive og har studeret sine klassikere. Også de danske.

Hovedpersonen Gustav er 1.g'er på Zahles Gymnasium og bogen har "Det forsømte forår"s eksamens vemod, "Zappa"s drengemobning og hårde vold. "Den kroniske uskyld"s sitrende seksuelle grænseland mellem ung og voksen.

Derudover har fortællingen "Idealister"s mystik i de pragtfulde beskrivelse af den dysfunktionelle og fysisk frastødende, men mentalt dragende, kloge kone Agnes Loumann på Gammel Kongevej.

Hun har en særlig healende metode, hvor hun med sine krogede fingre balancerer kroppen via lymferne - og det virker, hvilket gør hende uomtvistelig.

En ekstrem kvinde

Gustav lider af astma, og hans mor har fået anbefalet Agnes og sender sin søn over til en behandling. Allede efter første behandling, mærker han forskel i vejrtrækningen, hvilket lokker ham til at komme igen, selvom

at han er rystet over den snuskede lejlighed med de to beskidte hunde, der aldrig bliver luftet. Agnes Loumann kommer heller ikke selv ud på åben gade. Hun lider af regulær angst for at blive genkendt og antastet for sine ustraffede ugerninger under krigen. For at ryste modbydeligheder af sig, æder hun piller uden om systemet og helbreder folk på stribe og gemmer sig for samfundet.

Christian Mørk fortæller, at han selv blev helbredt af denne kvinde og først mange år senere fik at vide, at hun havde været Gestapomeddeler under Anden verdens Krig.

Bogens ene spor er Gustavs graven efter sandheden om krigen og Agnes Loumann og en Peter Pretz, hvis portræt hænger på væggen i det støvede hjem. Denne opklaring udløser et raffineret magtspil mellem den unge patient og hans udspekulerede helbreder.

I dårligt selskab

Det andet spor er ungdom i København K i starten af 80'erne, med fine stemningsbilleder blandt andet fra den nye cafékultur omkring Café Sommersko og Dan Turéll, hvor man aldrig kom ind, men bare stod i kø ude på gaden. En forårsaften har Gustav en livsforandrende episode med

to jævnaldrende fodboldkammerater ude foran digtercafeen. Plageånderne driller ham med hans underudviklede fysiologi og smukke folketingspolitikermor.

I mangel på bedre betror Gustav sig til Agnes Loumann. Pulverheksen byder på pulverkaffe og opfordrer ham til at tage mobberierne i egen hånd. Optrapningen og voldsscenen er dygtigt skabt med ord. Drengens ulidelige venten på straffen er også troværdigt bygget op, ligesom omgivelsernes reaktioner på voldsepisoden er psykologisk sande, men overraskende som litteratur.

Bredt publikum

"I gode hænder" taler til mange: Generationen, der vil læse om krigen og glæde sig over, at en krigsforbryder, der har gemt sig omhyggeligt og paranoidt fra samfundet bliver afsløret i retfærdighedens navn. Den vækker minder hos dem, der har haft København K-80'er forårsfønelser og gerne vil genkalde den unge naivitets skønhed.

Endelig er romanen oplagt litteratur til de helt unge (gerne knægte), der ikke har læst klassikerne endnu og skal opleve god litteraturs effekt på hjernen: Lykken i ikke at kunne slippe en bog, fordi den bliver som en lille

forelskelse, hvor man er ligeglad med alt det omkring en og bare vil være sammen med bogen indtil sidste side.

Bagefter er forsiden en minde om en bunke hemmelige sansninger og billeder mellem læser og roman.

Mørk har tidligere hentet skriveenergi i skrækindjagende kvindefigurer fra hans virkelighed. Man kunne frygte, at nu skal han hæve sig på denne alternative behandler/stikker. Men Mørk fortæller, han fylder ikke. Det bliver hverken hævntrøstig eller patetisk, men kunst.

cb@kbhavis.dk

Christian Mørk
I gode hænder
Gyldendal, 219 sider, 249 kr.

DØDENS GANG ER KEDELIG OG LANG

TEKST CAMILLE BLOMST

ANMELDELSE En af danskernes yndlings nordmænd er forfatteren Lars Saabye Christensen. Han har skrevet sig ind i bogelskernes hjerter med romaner, der er kendetegnet ved hans klare sprog og fortælle-teknisk perfekte, næsten filmiske plots og spændingskurver.

Men med "Byens spor" er han ikke helt så skarp som sit øvrige forfatterskab.

Arbejder romantik

Saabye Christensen er hoppet på husmor-arbejder-efterkrigsromantikbølgen, som en del forfattere har haft publikumsheld med.

Læserne elsker tendensen, fordi det er så sundt i vores materielle overflod at blive mindet om, at for 70 år siden herskede der en europæisk kollektiv tilknappethed, medmenneskelig mistænksomhed og mangel på rummelighed i tiden fra efter Anden verdens krig frem til flowerpowerflodbølgen smed kludene og stolede trygt på hinanden og havde lallende højt til loftet. At læse om fortidens giver respekt for den generation, som hippierne drillede med deres småborgerlige værdier.

Hverdagen

Efter Saabye Christensens mors død er han også blevet bagklog. Blandt hendes papirer, fandt han referater fra hendes frivillige arbejde i en afdeling af Røde Kors i Oslos arbejderkvarter. De inspirede ham til en romanhyldest til Oslos gader og kvinden generelt i en tid, hvor hun fik hverdagen og pengene til at hænge sammen i baggrunden.

Bogen er bygget op omkring ægteskabet Edward og Maj og deres følsomme søn Jesper, der er begyndt i skole og ikke trives. Edward er i reklamebranchen og

hans eneste fornøjelse er at gå med gutterne på bar efter fyraftenen.

Maj er husmor med minimal passion for hjem, mad og søn, så det er oplagt, at hun melder sig ind i kvindefællesskabet i Røde Kors for at få mening i livet.

Ud over at skrive kedsomme referater af foreningens kafemøder, hvor doneringer opremses omhyggeligt, snakker hun lidt med overboen, den livstrætte enkefru Fru Vik.

Fru Vik er bogens wildcard og fremdriften i hendes skæbne fra trist enke til trist nygift er der, hvor man genkender menneskekenderen Saabye Christensen og hans blik for at være fanget i livets tvungne trummerum.

Det er opslidende at dø

Uden af afsløre for meget, så er temaet mere dødens gang end livets, og det skal bifaldes.

Måske er det på mange måder sværere at dø af lungekræft, end man tror. Processen er ikke bare opslidende for den døende, der prøver at holde sig på benene og være lidt taknemlig for den sidste tid. Men også yderst pinefuld for familien, der befinder sig i et sørgeligt limbo uden håb.

Kærlighedserklæring

Kærlighedserklæringen til Oslos gader kunne godt have været tydeligere, der er for lidt sporvogn, facader og byernes gademylder for 70 år siden.

Bolde bliver sendt op og man forventer dem grebet, men de bliver hængende over Oslo og gør bogen uforløst.

For eksempel bliver potentialet i den følsomme generte dreng, ikke brugt. Det antydes, at han muligvis har et gigantisk musikalsk talent, der kunne redde ham. En af bogens herlige bifigurer er Jespers klaverlæ-

rer: Den italienskfødte klaverbøger fra farens stamværtshus. Han drikker massivt og mugger over, at livets muligheder er begrænset af ens eget initiativ. Men han har sans for den første rene tones enkle klang skal slås an, så man får gåsehud. Den livsvisdom prøver han at give Jesper.

Tonen skal give gåsehud

Netop den grundtanke om tonen skal slås an, så man fanges plejer at være Saabye Christensens forfattermantra.

En ting er, at en dygtig forfatter taber sin egen fortælling på gulvet, fordi han ikke bruger de spor, han lægger ud med lovende bipersoner. Langt værre er det, hvis denne stjerne har tabt sin forfængelige grundighed.

Det er ikke spild af liv at læse "Byens spor". Men som læser bliver man ikke, som man havde forventet, grebet og fanget om hjertet eller lattermusklerne eller i det mindste bidt af en tillægsordsloppe, så man husker bogen for sit drilske stik og kløe.

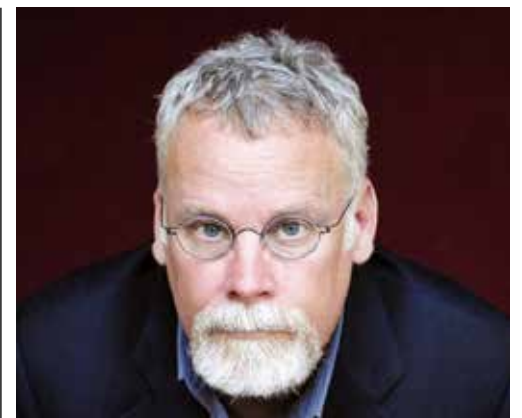
cb@kbhavis.dk

Lars Saabye Christensen

Byens spor

Oversat fra norsk af Ellen Boen
442 sider, 245 Kr.

CONNELLY I TOPFORM MED NY HOVEDPERSON

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE En af verdens bedste krimiforfattere har gjort det igen. I Michael Connellys Nathold møder læserne for første gang en ny hovedperson, kriminalassistent Renée Ballard, der på mange måder er en kvindelig parallel til Harry Bosch, som man kender fra utallige Connelly-krimier.

Det er igen Los Angeles Police Department, LAPD, der bliver sat på at opklare et par sager, dels om en transseksuel kvinde Ramona Ramone, der er blevet tævet næsten til døde, dels nedskydningen af fem mennesker på natklubben The Dancers. Renée Ballard er umiddelbart inddraget i begge sager, men da hun er blevet degraderet til Natholdet, en enhed, hvor hun og makkeren John Jenkins fungerer som udrykningshold, må hun overlade sagerne til drabsafdelingen. Grunden til degraderingen er, at Ballard havde anmeldt sin chef Robert Olivas for sexchikane, men uden at få opbakning fra sin daværende makker Ken Chastain.

Ballard kan imidlertid ikke lade være med at blande sig i efterforskningen af det femdobbelte drab, specielt ikke da Ken Chastain også bliver myrdet. Da Ballard finder frem til den, som er den mest sandsynlige mistænkte i sagen om mishandlingen af Ramona Ramone, går hun i en fælde, og snart er hun i yderste livsfare. Samtidig har hun hørt rygter om, at den skyldige i drabssagen antageligt er en politimand. Mere skal ikke åbenbares her, men sagerne kører videre, og man møder både pushere, sadistiske voldsforbrydere og mordere.

Der er spænding på til sidste punktum, og jeg glæder mig til at stifte yderligere bekendtskab med den kvindelige strømmer med hang til surfing. At Connelly en enkelt gang kommer til at skrive Bosch i stedet for Ballard, skal være ham undskyldt, for han har igen skrevet en uforglemmelig spændingsroman.

jl@kbhavis.dk

Michael Connelly

Nathold

Oversat af Søren K. Barsøe
343 sider. Klim

EN ÅRELADNING AF ORD

TEKST CAMILLE BLOMST

ANMELDELSE Dragende digte er der for lidt af. Alt for meget lyrik er enten fortænkt eller for navlepillende, men "Picco Picco" har både digtets sproglige højfrekvens og så handler den ikke om forfatterens egne trængsler.

Under Christianshavns litteraturfestival for nylig, kunne man på udgivelsesdagen opleve Mikael Ostenfelt Krog læse op af sin digtsamling "Picco Picco".

Det er Mikael Ostenfelt Krogs debut som digter, men han er kendt i litterære kredse som bogens ildsjæl, blandt andet var han partner i den lille boghandel Nørrebro Bøger, der lå tre trin nede i kælderen i bohemedet Elmegade.

Og så kvalte jeg hans lille livsgnist

"Picco Picco" er et kort dramatisk liv. En sprogligt set blodrig og blodig fortælling om en piges opvækst i en kærlighedstom familie med knas og klask. Efter at have forladt barndomshjemmet, beskuer hun sin opvækst på afstand med dette portræt: "En sort afgrund af sovesofaer, hvidkålssuppe og rotter / kristelig maso-

chisme og raffineret selvbedrag / dobbeltmoralen, livsløgnen / utroskab og drukslagsmål og morfar, der stak af til Amerika."

Nu vil hun elskes. Hun søger trøst hos Christian. Men hendes drøm om at knytte til ham kvæles "jeg lo fordi det var det nemmeste / spændt, katteagtigt, fjendtligt / Og så kvalte jeg hans lille livsgnist". Hun er ellers dybt forelsket. Man får det kun serveret i én linje, men den er så skarp, at man husker mindst fem store forelskelser fra sit eget liv: "...svimmel af den utrolighed, at du findes."

Dit hjerte banker i fingerspidserne

Picco er en bjergtop og det er kun dén, som digtene giver os af hendes liv. Resten af bjerget tegner sig for det indre øje, digteren digter for og læseren digter med. Det er digtets formål at give poesien til den, der sidder med bogen.

"Dit hjerte banker i fingerspidserne" står der i digtsamlingen om kæresten og det er netop billedet på nutidsdigteren. Mikael Ostenfelt Krogs følsomhed og puls sidder helt

ude på blommen af de fascinerende hænder. Hans velvalgte ord går fra tastaturet til læserens hjerne, uden at fornemmelsen af følelser taber energi. Derved bliver det intenst at læse om lille Picco, det forhutlede fjols, at man fyldes med varme. Digte lykkes, når digterens fiktion giver fraktion hos læseren, og det spreder sig til kroppen som varme i kinderne og smerte i leveren. Og man medfølelende modtager den triste nyhed om Piccos tidlige død på de sidste sider.

Antydningens kunst

Alt er antydet. Intet er udtværet. Den blodige vandfarveforside lover et liv i hænderne, og der er kun en ting at gøre, når man er færdig med bogen. At læse den forfra og digte nye detaljer til.

Tak, fordi der er tænkende digtere, der digter, forstået i ordets bogstavelige forstand. "Picco Picco" er en historie om en kvinde, begået af en maskulin digter. Han har sat sig ind i et andet menneske og derved bliver hans kommentarer til samtidens køn, familieforhold, kærlighed og dø-

den, som en fornuftig sommerfugleløsning, ikke på masende depressive eller komiske, men kunstneriske.

cb@kbhavis.dk

Mikael Ostenfelt Krog

Picco Picco

69 sider, Forlag: Escho, 130 kroner

GENIAL GUIDE TIL 1500-TALLETS KØBENHAVN

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE På tur i reformationens København af Morten Lander Andersen er en lille guldgrube af viden om vores hovedstad og samtidig en nem og handy guide – lige til at have i lommen.

Efter en introduktion om reformationsårene og Grevens Fejde i perioden 1520-1537, tager forfatteren os rundt til en lang række steder i datidens København, som alle har betydning for, hvad der skete, efter Martin Luther havde holdt sin berømte tale under Rigsdagen i Worms, hvor bl.a. Christian 3. havde været til stede. Allerede i 1517 havde Luther offentliggjort sine 95 teser på kirkedøren i Wittenberg, og de tre konger, som regerede i perioden (Christian 2., Frederik 1. og Christian 3.) var alle positive overfor Luthers nye lære, og i 1536 gennemførte Christian 3. et kup mod de katolske biskopper

og gennemførte derefter reformationen i Danmark.

I samme dramatiske år, hvor det belejrede København overgiver sig til Christian 3., begår byens borgmester Ambrosius Bogbinder selvmord efter at have været anklaget for sit terrorstyre i København. Han havde bl.a. ladet rådmand Jens Kammersvend halshugge for forræderi på Gammelortov. Kammersvends forbrydelse havde været, at han havde foreslog, at byen overgav sig, da madforsyningerne til den sultramte hovedstad stoppede. På det tidspunkt faldt indbyggerne om i gaderne og døde af sult, hvis de ikke magtede at krybe på hænder og fødder til kirkegården for at ende livet der og komme i jorden sammen med andre, som kunne blive båret derhen.

Guiden fortæller om den tids klostre og hospitaler, kirker og lokaliteter som Råd- og Domhuset på Gam-

meltorv, Københavns Universitet og Konsistoriehuset, der sammen med Kong Hans Kælder er blandt Københavns ældste bygninger. Valkendorfs Kollegium er med på samme måde som Bispegården over for Frue Plads, som stadig er bolig for Københavns biskop. I kapitlet om Vor Frue Kirke, der i sin fjerde udgave blev indviet i 1829, kan man læse, at i Malmø finder man Sankt Petri Kirke, der næsten er en 1:1 kopi af Københavns anden Vor Frue Kirke, som den stod under reformationen.

På tur i reformationens København er illustreret med masser af farvefotografier, og hvis man ikke kun benytter den som guide, kan man hjemme fra lænestolen på underholdende vis sætte sig ind i et spændende kapitel af Københavns historie i 1500-tallet.

jl@kbhavis.dk

Morten Lander Andersen
På tur i reformationens København
Illustreret med farvefotos
af Lars Gundersen
150 sider. Frydenlund

FÆNOMENAL PSYKISK THRILLER

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Torkil Damhaug, der tidligere har skrevet formidable spændingsromaner, har næsten overgået sig selv med den nyeste Glashjerte. Handlingen udspiller sig i november sidste år, hvor de to brødre Robin og Mikkel, der er sønner af den kendte skuespiller Håkon Ravnun, bliver blandet ind i en uhyggelig historie.

De to brødre bor hos deres mor, Sofie Rafaelsen, der er billedkunstner og skilt fra drengenes far. Deres kusine Amina forsvinder og bliver senere fundet myrdet. Det er Robin, som er udviklingshæmmet, der ude i skoven finder liget af kusinen, og han er ikke i stand til at fortælle, hvad han har set. Mikkel, der er psykologistuderende, og som har arvet evnen til at tegne fra sin mor, bliver derimod anholdt og sigtet for drabet. Mikkel er kæreste til Inga, der også er studerende og datter af advokaten Erik Natvik. Netop Ingas fars advokatfirma, Natvik og Elton bliver forsvarere for Mikkel, og de tilknytter den tidligere stjerneadvokat Carl Fredrik Holt-Rivers som konsulent. Han er netop kommet ud af fængslet, efter at have afsonet en dom for drab, som han muligvis ikke har begået. Men han har ikke mere sin advokatbestalling, så han bliver nødt til at arbejde i kulissen. Han kontakter naboægteparret Ragna og

Rolf, hvor både Robin, Mikkel og Amina i sin tid var i dagpleje. Og da Rivers graver i Rolfs fortid, finder han oplysninger om en sag, hvor Rolf var anklaget for voldtægt, men hvor anklagen blev frafaldet.

Jo længere politiet graver i mordsagen, jo mere overbeviste bliver de om, at Mikkel nok er den mest sandsynlige som Aminas morder. Også Inga har sine mistanker, bl.a. fordi hun finder en skitseblok, hvor Mikkel, foruden hende, har tegnet Amina og en pige, der hedder Boel, og som vist tidligere har været kæreste med Mikkel. Det hele udvikler sig til en indviklet sag, og mens Rivers forsøger at finde ind bag sandheden, prøver han også at udrede nogle mystiske vidneudsagn fra sin egen mordsag, for måske at kunne bevise, at det ikke var ham, der myrdede en kvinde på et hotelværelse.

Som det vist fornemmes,

er der mange tråde at udrede, og historien har flere forskellige fortællere. Der er dømt mystik, og hvad titlen Glashjerte hentyder til, er der flere forklaringer på, men på fornem vis lykkes det igen for Torkil Damhaug at vise, at han mestrer at konstruere den psykologiske krimi.

jl@kbhavis.dk

Torkil Damhaug
Glashjerte
Oversat af Ilse M. Haugaard
422 sider, Modtryk

FORRYGENDE GENERATIONSROMAN

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Hovedpersonen i Theis Ørntofts Solar er digteren Theis, der i begyndelsen har besluttet sig for at spadsere en tur ned ad Hærvejen. Det giver god tid til at tænke over livet, planeten og meget, meget andet.

Tilbage i København møder han Nadia fra Albertslund, som han i en periode flytter ind hos, efter at han har forladt sin Nørrebro-lejlighed, og som han har vild sex sammen med, indtil hun mener, at han skulle tage sig sammen, hvorefter han forlader hende for at begive sig ud i verden. Først som blind passager med tog gennem Tyskland til Paris, og så videre til Portugal, hvor han hænger ud sammen med portugiseren Diago. Det udvikler sig til et surrealistisk mareridt, hvor de både ryger joints og møder skønne kvinder, men samtidig rydder op i Diagos komplicerede familieforhold. Hvilket igen tvinger dem ud i en slags flugt både fra politiet og dem selv.

Undervejs oplever Theis også en rejse ind i alle sindets krinkelkroge, og som skrevet står i romanens bagsidetekst, så er det desuden et hallucineret roadtrip og en rumrejse ind i krybdyrhjernen. Man mærker tydeligt, at det er en lyriker, som med denne debutroman har skrevet en dybt fascinerende og vedkommende historie om en ung mands vej ud i livet. Undervejs er romanen krydret med technomusik, hed sex, fitness, fodbold i Brøndby, tv-udsendelser med tennis, og ofte er man i tvivl om, hvad der er drøm, og hvad der er virkelighed. Theis Ørntoft er én af de mest spændende unge forfattere, og som læser glæder man sig allerede til næste udspil.

jl@kbhavis.dk

Theis Ørntoft
Solar
300 sider, Gyldendal

Vi designer selv vores håndlavede stel og fremstiller kun få af hver.

Vi gør os stor umage med at måle dine øjne og finde den bedste løsning til dig.

Omhu og fornuftige priser kan godt forenes. Derfor kommer vores kunder altid igen.

Stel inkl. standard styrke **kr. 745,-**
2 enkeltstyrke glas **kr. 1400,-**
2 glas med glidende overgang **kr. 3000,-**

Check os på www.ie-glasses.dk og på www.trustpilot.dk
ie-glasses · Møntergade 5 · 1116 København K · Tlf. 33 11 66 76